

še mnogo let v zdravju, da bi se mogel veseliti svojih ljubljencev v cvetju in sadju!

Kalobje. Letos sta odšla v večnost dva mladeniča iz naše fаре. Na Sv. Treh kraljev dan je umrl Anton Selič, star 22 let, v bolnici v Pristini. Ravno je odslužil svoj rok, in bi se bil v par dnevih vrnil domu. — Drugi Ivan Zebić, star 21 let, je pravkar prišel od vojakov. V sredo, dne 18. t. m., se je prevrnil na njega voz z listjem. Stisnilo ga je v dve gubi tako, da je bil takoj mrtev. Bil je zelo priljubljen in šaljiv fant ter cerkveni pevec, zato mu je cerkveni pevski zbor zapel pri odprtem grobu žalostinko. — Na Sv. Treh kraljev dan je priredilo tukajšnje učiteljsko lepo božičnico s peštrim vzporedom. Vsem se je dopadlo. Hvala g. nadučitelju in gospodičnam za ves trud! — Pripravljamo se na ustanovitev katoliškega prosvetnega društva. Oglasilo se je že lepo število članov. Res je že zadnji čas, da se vzdramimo, da ne bomo Kalobjani povsod zadnji. Bog daj mnogo uspeha!

Laški okraj. Občina, kjer je doma pisec teh vrst, ima 1422 glav goveje živine. Izdalo pa se je 1764 živinskih potnih listov. Podaljšalo za razne sejme pa čez 700. Torej je šel vsak rep živine dvakrat na sejem in to že v enem samem letu 1927. Trud, ki ga ima v tem okraju priznani strokovnjak in veččak g. dr. Jerina, da bi se tu vzredila ena najlepših živin, ne rodi tistega uspeha, za katerega se trudi in pričakuje upravičenega uspeha. Zivnorejci! Živina se redi v hlevu, ne pa na potih in sejmih! Poglejte živino tistih večnih trajbarjev in mučnikov živine iz sejma v sejm! Isto pa tudi tistega živnorejca, ki jo skrbno hrani, čisti, doma zredi in doma proda. Razlika je gotovo pri drugem ta, da ima krasno žival, vzorno poslopje, pridne otroke in vesel je on doma, vesel sem jaz, ki ga obiščem, ker se počutim kot v raju. Ko bi ti tisti dan, ki ga zapraviš na raznih sejmih, razdelil tako, da bi nekaj časa volé krtacil, vzel metlo v roke, ometel hleve desletne pajčevine, vzel v roke rovnico in šel junaško nad mravljišča, ki jih imaš vse pečno na travnikih ter izkopal trnje in drugo robidovje na svojih travnikih in s tem dobil en voz dobre mrve več. Sadno drevje pri teh večnih romarjih pa je ogledano le enkrat letno in to je v jeseni. Gospodinja pa, ki drobne korake delaš za možem na sejmu, iz sejma pa ga za roko peljaš pijanega, ali bi ne bilo boljše, ko bi vzel v roke metlo iz pristne šlajerske sirkoovine, pa bi ometla svinjske hleve, nato pa jo namočila v apneno vodo (belež), pa malo prebelila tvojo črno kuhinjo — poglej jo le, kakšna je — in veliko veselje boš imela biti doma ti, tvoj mož in otroci pa, tako veš, da so takšni kot boš ti. Naj bi veljal tukaj Slomškov izrek: »Ljubo doma, kdor ga ima. Mnogi pa, ki ga že ima, pa ga žal ne poznajo.

Kladje pri Rajhenburgu. Zadnje dni preteklega leta je pri nas umrla 15letna Marijina družbenica Marija Crnuš. Dne 14. t. m. pa je umrl še njen 51letni oče Franc Crnuš. Obema so mnogi znanci in prijatelji izkazali zadnjo čast pri pogrebu. Domačim naše sožalje, obema pa bodi zemljica lahka!

Sv. Lovrenc na Pohorju. V nedeljo, dne 29. januarja 1928, se vršijo pri nas občinske volitve, čeravno so bile razpisane za dan 11. decembra l. l. Takrat je okrajno glavarstvo radi ponarejanja podpisov razveljavilo »Delavsko listo« in »Kmečko obrtno delavsko listo« (SDS in orjunaši). G. »Konzumleiter« je vložil priziv in veliki župan je odredbo okrajnega glavarstva razveljavil. Črtal pa je listo SDS, tako imamo sedaj dve listi: Delavsko listo in Združeno gospodarsko listo. Če si potek tega dolgotrajnega volilnega boja natančneje ogledamo, vidimo, kakšne značaj nam Delavska lista nudi za kandidate v občinski zastop. Tem ljudem pokažimo v nedeljo hrbet in spustimo kroglice v drugo škrinjico, ki bode zbirala kroglice SLS in vseh občin dobro želečih volilcev. Kako se je občina podžupanom g. Pušnjakom, sedaj

njim nosilec druge liste, povzdignila, nam priča poleg dobro urejenih občinskih cest, razširitev električne razsvetljave po vseh cestah, tako da dobiš zvečer utis, da si kje v kakem mestu, še najbolj to, da ima trška občina Sv. Lovrenc najnižje občinske doklade, v celem okrajnem glavarstvu, reci in piši: šest odstotkov. Tem ljudem naj velja naše zaupanje občinskega gospodarsva. Kdor je za povzdigo in procvit našega trga, voli v drugo škrinjico! Tudi delavci boste prišli najbolj na svoj račun, če oddaste svoje kroglice SLS in po njej svojemu ministru g. dr. Gosarju. Ne dajte se farbat od teh tučev in figamozev, ki nam ne morejo in ne marajo pomagati! Spreglejte enkrat, kam vodi politika teh ljudi! Za vzgled naj vam bo Rusija. Mesto za vaše kroglice je edino v drugi volilni škrinjici. Obrtniki, delavci, posestniki in vsi davkoplačevalci bomo volili v drugo škrinjico!

Lahko zaslužiti in pravilno delati moremo samo, ako smo popolnoma zdravi v rokah in nogah. Bolezni, katere se trdovratno vsedajo v naše ude in členke ter v njih rujejo, bodejo in vznemirjajo in nas mučijo, to največja zapreka našega zaslužka. Kako koristna se iskažejo v teh težkih trenutkih dronjenja in masiranja z milodiščim Fellerjevim Elsa fluidom, kateri več kot 30 let osvaja vedno nove in nove privrženice kot bolublažujoče domače sredstvo in kozmetikum; v zunanji kakor notranji uporabi je najsigurnejše sredstvo proti revmatizmu, glavobolu in zobobolu. V lekarnah in tozadevnih trgovinah poizkusna stekleničica 6 Din, dvojna 9 Din, specialna 26 Din ali pa po pošti najmanj 9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 specialni po 62 Din v lekarni Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Hrvatska.

Pri množičnih ženskih boleznih pomaga uspešno Franc Jožefova grenčica. Spričevala klinike za ženske bolezni potrjujejo, da se blagodejno delujoča Franc Jožefova voda s posebnimi uspehi uporablja pri porodih. Dobi se v vseh lekarnah in drogerijah, 15



ZA NEDELJO

O onih, ki niso klicali...

Bila je hči precej številne družine v prijazni slovenski vasi. Imela je skrbno vzgojo v domači hiši, pošteno in vzgledno je doraščala. Ker na mali domačiji ni bilo za vse dovolj dela, je morala v svet. Mati ji je poiskala dobro in zanesljivo službo v bližnjem mestu. Nekaj časa je živela tudi tam pametno, kakor prej doma. A pomalem jo je začelo vabiti in nikati življenje, kakor ga je žalibog po mestih toliko. Kmalu si je omislila obieko, ki ne priča ne o veliki pameti in ne o veliki notranji vrednosti onih, ki jo nosijo. Začela je poskušati zabave in veselice jako dvomljive vrednosti, velikokrat jo je bilo videti v ravnotako dvomljivih družbah. Radi svojega lahkomišljenega življenja ni mogla dobiti več poštene službe, padala je globlje in globlje. Nekega dne zelo zgodaj so jo pripeljali nezvestno v bolnico. Pred neko gostilno, ki je bila na precej slabem glasu, jo je našel stražnik zastrupljeno. Pri sebi je imela še pismo, v katerem je svoji materi naznanila: »Grem v smrt radi bolezni, ki sem si jo nakopala s svojim življenjem, in ker se čutim tako nesrečno, da mi ni več živeti.« Ni se zavedla več, čez nekaj ur je bilo končano v groznih mukah mlado življenje...

Kaj ne, kako mora pretrpeti človeka

tak dogodek, taka zgubljena duša, taka strta življenska sreča, tako uničeno mlado življenje? Žalibog, kolikokrat se doigravajo danes take žaloigre! Včasih so ravnotako žalostne in grozne, včasih malo manj, a vendar vedno žaloigre za razdejano dušo, z uničenim veseljem, z strto življensko srečo za vedno. Vsi ti so oni nesrečni, ki niso klicali... Ko se je dvigal silni vihar v njihovi duši, ko je rastla tema, ko je stegala smrt svoje roke, niso klicali: »Gospod, otmi nas, poginjamol« Niso klicali, ker niso hoteli, ker se jim je zdela godba viharja in burje preveč mamljiva. A vedno je bilo usodno, da niso klicali. In mlado sree, ne pozabil! Tudi ti nosiš v svojih globinah skrite viharje, ki se včasih dvignejo, kakor se grozno vzvalovi včasih globoko morje. Gorje tistemu, ki tedaj ne kliče, ki si želi, da bi Gospod v tej uri spal, ki si želi, da bi Gospod v tej usodni uri bil daleč proč! Usoda takega je — razbita ladja.

Bil je zdrav, bister, podjeten fant. Izučil se je mizarstva in je začel čez nekaj let na lastno roko. Za ženo si je izbral pošteno, delavno, varčno dekle. Z ženino doto in s svojim prihrankom si je postavil lično hišico in kupil nekaj posestva. Zadovoljno in srečno je živel med svojo družino, kateri je posvetil vse svoje življenje. Prišla pa je nesrečna vojska, ki ga je odtrgala od mlade žene in ljubljeneh treh otrok. Dolgo ni bilo o njem nič slišati, naposled se je vrnil iz ruskega ujetništva kot invalid s pohabljenim nogo in brez desne roke. Začelo se je težko življenje. Zaslužiti si s svojim rokodelstvom ni mogel nič. Malo posestvice, na katerem se je trudila žena noč in dan, ni moglo preživeti vseh. Vedno bolj je lezel v dolgove, nazadnje je prišla še velika nesreča pri živini. Po tej nesreči je hodil po hiši kakor strit. Nič ni govoril, nič ni jedel, videlo se mu je, kako trpi, kako divja v njegovi duši. Čez nekaj dni so ga našli na podstrešju — obešenega.

Siromak, ko bi bil v tem viharju, ki je divjal v njegovi duši, klical: Gospod, otmi nas, poginjamol, ali bi ne bil slišal tolažilne, bodrilne besede: Kaj ste boječi, maloverni, ali bi bil pač storil tako žalostni, tako usodni korak? Pa je bil eden tistih nesrečnih, ki ni klical, ker ni veroval, ali ker je pozabil, da je nad vsemi strašnimi viharji, ki v življenju pribernijo nad človeka, še vedno Eden, ki lahko naenkrat napravi veliko tišino...

Ribiči na severo-zahodnem francoskem obrežju imajo posebno navado. Ne praznujejo praznika sv. Rešnjega Telesa na suhem, temveč zunaj na morju. Vsako leto določijo z žrebom ladjo, na kateri se vrši lepa slovesnost. To ladjo krasno okinja in postavijo na njej oltar. Na Telovo se vsa župniša pelje na ladjah ven na morje, v sredi imajo ladjo z oltarjem. Na tej ladji opravi župnik sv. mašo in podeli štirikrat blagoslov z Najsvetejšim. In posebno vero imajo ti ribiči: Ladja, na kateri je bil Gospod, se ne more potopiti.

Ladja, na kateri je bil Gospod, se ne more potopiti. Vsi moramo ven na morje življenja, na katerem tolikokrat divjajo viharji, viharji skušnjav, viharji bridkosti in težkih preizkušenj. Naj bo na naši ladji vedno Gospod, da mu lahko kličemo: Gospod, otmi nas, poginjamol, in tudi naša ladja se ne bo potopila.